

Juan Carlos García, director de Lanònima Imperial, estrena 'Variacions Al·leluia' en el marc del Festival DanSat a Sant Andreu

“A Catalunya sobren companyies de dansa

Marta Porter
BARCELONA

Juan Carlos García sempre s'ha caracteritzat per uns espectacles innovadors i personalíssims i per dir el que pensa amb el cap ben alt. Demà presenta la seva última creació, *Variacions Al·leluia*, al Sant Andreu Teatre, dins del Festival DanSat, alhora que segueix investigant sobre el moviment i posant els punts sobre les is que els polítics s'han descuidat.

“*Variacions Al·leluia* és com una òpera de butxaca en clau de *rock and roll*”, la defineix el coreògraf de Bilbao. Com ja és habitual en els seus treballs, la investigació del moviment a través d'una gran fisicalitat caracteritza aquest espectacle, alhora que una dramàtica en què “la por i l'esperança esdevenen un joc de nens”. García destaca la participació en directe de la cantant Mürfila a ritme de rock.

García es mostra satisfet d'actuar al DanSat, ja que “tot el que es faci al país per a les companyies d'aquí és ben rebut”, i afegeix: “Falten circuits i llocs per actuar”. Tot i que els darrers anys la política de la Generalitat en matèria de dansa ha satisfet molta gent, García afirma sense embuts: “Com a director d'una companyia jo no ho noto. Cada

Juan Carlos García, director de Lanònima Imperial, presenta el seu nou espectacle, 'Variacions Al·leluia', al SAT ■ LANÒNIMA IMPERIAL

Recolzar la creació catalana

Thomas Noone, director artístic del festival, explica que en la seva cinquena edició el certamen vol reforçar la dansa que es fa a Catalunya. Així, des d'avui fins diumenge el SAT! Sant Andreu Teatre acull vuit companyies de dansa contemporània, com l'Iliacan, amb la preestrena de *Mejorando lo presente*; Lanònima Imperial; una nit en què els diferents estils es fusionaran entre ells gràcies a

l'intercanvi de membres d'uns grups amb uns altres; Incepción Danza, amb l'estrena estatal de *Breviario*, i Da.te Danza, que, per primera vegada en aquest festival, presenta un espectacle de dansa contemporània familiar, *Hijos de las estrellas*, amb la idea de “fer un DanSat més global, no només per a la gent de dansa, sinó també per al públic en general”, afirma Noone.

cop hi ha més gent que fa coses per la dansa, però cada vegada sé menys qui és la dansa. Només existeixen els dansants i fer per a la dansa és fer per a tothom”. El coreògraf, després de 22 anys dirigint Lanònima, assegura: “No existeix un debat estètic acurat, ni ètic. Hi ha moltes companyies que es diuen de dansa i que es fiquen en un lloc on no hi ha espai per a tothom. Aquí sobren companyies. Potser sobra la meua, no ho sé, però, com més gent hi ha

per repartir, també més complicacions”.

Com a possible solució, a més, proposa un “gran compromís dels tres teatres públics –Lliure, Nacional i Mercat de les Flors– per donar sortida a les creacions, més regularitzacions, més coproduccions i una millor distribució per impulsar els espectacles”.

Mentre això no arriba, el SAT s'obre a la fisicalitat intensa d'aquest coreògraf que assegura que es troba més pròxim a la creativitat belga que a la catalana. ■

Desapareix la 'bailaora' Pilar López, mestra de mestres

Redacció
MADRID

La bailaora i coreògrafa Pilar López, germana de la legendària Encarnación López Júlvez, *La Argentinita*, i mestra d'Antonio Gades, Mario Maya, *El Guito* i Rafael Ortega, va morir ahir a Madrid als 95 anys. Medalla d'Or del Círculo de Bellas Artes (1982) i Premi Max d'Honor d'Arts Escèniques (2006), Pilar López va estudiar dansa amb Julia Castelao, i cant, solfeig i piano amb Amparo Gutiérrez, uns estudis poc habituals en el món del flamenc.

Tant Pilar López com La Argentinita van actuar als millors teatres del món donant a la dansa espanyola categoria d'art. Pilar López va debutar professionalment amb la seva germana el 1933 amb *El amor brujo* al Teatro Falla de Cadis i després van actuar al Colón de Buenos Aires i als teatres nacionals de Xile, Brasil i Mèxic. Van arribar a Espanya uns dies abans que esclatés la Guerra Civil i en van marxar per anar a Algèria, París, Londres, Bèlgica i Holanda, fins que el 1940, amb els ballarins José Greco i Manolo Vargas, van presentar la seva coreografia d'*El bolero* de Ravel al Metropolitan de Nova York. El 1945, quan La Argentinita va morir, Pilar va tornar a Espanya, on va fundar la seva pròpia companyia, que va dirigir fins al 1973.

El coreògraf Mario Maya destacava ahir que Pilar López “ha estat un exemple de noblesa en una professió avui desacreditada”, mentre que la catalana Carmen Cortés va destacar la “gran tasca docent” i el seu “ull clínic” per descobrir grans artistes “quan encara eren nens”. ■

El Comentari

J.M. Hernández Ripoll

El desembarcament a Cuba

Després de donar-se uns quants cops contra la cuirassada burocràcia havanera, el director del BarnaSants prepara per al mes de novembre un desembarcament de la cultura catalana a l'illa. I com que a tossuderia no el guanya ni la família Castro al complet, quan a en Pere Camps se li posa alguna cosa a la closca, val més apostar que acabarà aconseguint-ho. La iniciativa ja és sobre la taula, i ja l'ha comenta-

da al ministre de Cultura cubà, Abel Prieto, en un sopar en petit comitè, en què també hi eren presents altres membres del gabinet, Luis Eduardo Aute i els trobadors cubans Silvio Rodríguez i Vicente Feliú, acompanyats de les seves esposes. El ministre, que amb les grenyes que gasta té aspecte de palmero d'un grup de rumba gracienc, ha mostrat interès per la idea, però això, en aquesta illa caribenya, no significa ni de bon tros

cap compromís. Tocarà lluitar per aconseguir la seva implicació.

La idea és cobrir tots els gèneres, des d'una exposició pictòrica fins a una sarsuela; de la cançó a un cicle de cinema; d'un muntatge teatral a lectures literàries. Un paquet ben compacte que no deixi caps per lligar. És la manera de compensar el deserció pel poc ressò obtingut en les actuacions de Roger Mas, Òscar Mas i el Fill del Mestre, que aquests dies han

Pere Camps ja ha començat a moure fitxa per portar la cultura catalana, en tots els seus àmbits, a l'Havana

quedat eclipsats per l'astre Aute. Ara comença la fase més complicada. L'ambaixador espanyol a l'Havana ja ha pres nota de la idea i ha mostrat el seu suport, però en aquests mesos Camps intentarà aconseguir el recolzament de les institucions catalanes, com l'ICIC i l'Institut Ramon Llull, així com del ministeri de Cultura espanyol, que segur que serà l'os més difícil de rosegat coneixent com les acostuma a gastar el seu titular.

Comenta l'article a
www.avui.cat/25676